

Den 3 (pondělí 28.7.)

Tento den začal jako tradičně snídaní. Okolo 11-té hodiny jsme odjeli na zápas, tentokrát svými auty. Hrál se na jiném stadionu, na kterém se bude hrát i finále. Před zápasem panovala výborná nálada podpořená pěveckým výkonem celého týmu, což přispělo k pěknému provedení naší národní hymny, kterou jsme tentokrát zpívali bez doprovodu hudby.

V prvních 5-ti minutách padalo více žlutých karet než gólů (Skotka, Linda, Markéta, Skotka, Mikeš – opravdu úroda). Ač jsme se snažily, hra nám nesedla. V tomto zápase zahrála výborně obrana, ale bohužel hra zadržávala v přenosech a útoku (ach jo, ty míče ze země). Dostaly jsme i pár nešťastných gólů. Nakonec jsme prohrály 3:10. Dřevík byla nominována na MVP z našeho týmu, ale cenu dostala Skotka (sbírka BŠ se nerozrostla). Prohrou v tomto zápase jsme si silně zkomplikovaly cestu do finále.

Trošku skleslou náladu po prohře jsme si spravili v hotelovém švimbádu. Odreagování v bazénu bylo velmi pestré. Pořádali jsme individuální i skupinové soutěže, při kterých se zrodily překvapivé

plavecké hvězdy (Linda ve stylu palce vpřed, Klára ve stylu ruce za zády - brada vpřed). Náš vtipný asistent i přes veškerou snahu v každé soutěži ostrouhal. Velké drama bylo i ve skupinové soutěži v podplouvání. U některých (Dřevík a Markéta) se projevila silná podvodní dezorientace. Třešničkou na dortu bylo vystoupení akvabel skupiny Ramses, po kterém někteří z nás odešli ještě do sauny, z nichž pár jedinců (Linda a Křišot) si zašlo užívat do pánské.

V 19:00 byl sraz u Haryho, kde jsme velmi podrobně a kriticky probrali průběh zápasu. Po řadě názorových výměn a příspěvků se diskuse protáhla až do 20:45, kdy už kručení v břiše u všech přítomných bylo neúnosné. Po večeři a kávovém dýchánku na „třístapadině“ jsme se přesunuli k Harymu na alkoholový dýchánek (dýchan). Program byl zpestřen o vystoupení asistenta (imitace slavných lakrosových osobností), který sklídl hlučné a bouřlivé ovace. Večírek se opravdu vydařil, zábava byla v plném proudu (jízda v bleděmodrém trabantu a Dřevíkovo hecování „Ještě výš, výš, výš...“ dostalo všechny) až do telefonátu z recepce v 01:00, který nás ujistil, že se bavíme jenom my a hoteloví hosté nemohou spát.

